

Sygn. akt: III U 1747/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2015 r. w O.

sprawy z odwołania Z. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania Z. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 17 września 2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 1747/13

UZASADNIENIE

Z. B. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 17.09.2013r., znak: (...) odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu wskazał, że w 1999r. miał wypadek w pracy, w wyniku którego doznał urazu łokcia lewego. W 2000r. zdiagnozowano u niego obrzęk naczyńniowo-ruchowy Q., uczulenie na salicylany w lekach i pokarmach (anafilaksja powysiłkowa). Wykryto też wiele dodatkowych schorzeń. W związku ze wspomnianym wypadkiem w pracy otrzymywał rentę wypadkową. Wskazał, że nie posiada już prawa do renty, pomimo niedosłuchu, jaskry oraz bólu kręgosłupa. Wykonuje ciężki zawód mechanika samochodów ciężarowych. W 2011r. doznał ostrego urazu akustycznego ucha lewego. Wykonane badania, tj. tomograf, rezonans, EKG głowy ujawniły zanik kory mózgowej. Wykryto też wysokie ciśnienie w oczach, i w 2013r. przeszedł zabieg przeciwjaskrowy w oku lewym. Pojawiły się też zwyrodnienia stawu kolanowego prawego i nadciśnienie tętnicze. Podał, że został bez środków do życia.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że w dniu 18.06.2013r. Z. B. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 29.11.2011r.

Lekarz orzecznik ZUS ustalił, że jest on częściowo niezdolny do pracy do 31.07.2016r. oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia, w związku z czym akta rentowe ubezpieczonego zostały skierowane do Komisji Lekarskiej ZUS w W., która ustaliła, że Z. B. nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 17.09.2013r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z. B., urodzony dnia (...), z wykształcenia jest mechanikiem samochodowym. Pracował na stanowiskach: mechanika samochodowego, mechanika napraw pojazdów samochodowych.

W dniu 04.03.1994r. uległ on wypadkowi w drodze z pracy, w wyniku którego doznał złamania żeber po stronie prawej. Ustalono, że stały (długotrwały) uszczerbek na zdrowiu wyniósł 10%.

W dniu 01.12.1999r. uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał urazu łokcia lewej ręki.

W okresie od 26.08.2000r. do 31.08.2001r. oraz w okresie od 17.01.2002r. do 31.05.2005r. Z. B. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 01.12.1999r.

W dniu 29.02.2011r. Z. B., wykonując obowiązki mechanika samochodowego, uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał urazu akustycznego ucha lewego. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 20% stały uszczerbek na zdrowiu.

W 2013r. w styczniu oraz od lutego do maja pobierał zasiłek chorobowy, zaś od 02.07.2013r. do 28.11.2013r. odwołujący się posiadał prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

W dniu 18.06.2013r. w Oddziale ZUS w P. Inspektoracie w O. Z. B. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 29.11.2011r.

W celu ustalenia uprawnień do renty odwołujący skierowany został na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu 17.07.2013r. ustalił, że Z. B. jest częściowo niezdolny do pracy okresowo do 31.07.2016r. oraz, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w związku z czym akta rentowe ubezpieczonego zostały skierowane do Komisji Lekarskiej ZUS w W..

Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, Komisja lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) w swoim orzeczeniu z dnia 10.09.2013r. ustaliła, że Z. B. nie jest niezdolny do pracy.

Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. zaskarżoną decyzją z dnia 17.09.2013r. odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt dot. kapitału początk., akt dot. wypadku przy pracy z dnia 04.03.1994r. nr (...), akt dot. wypadku przy pracy z dnia 29.11.2011r. nr (...), akt nr (...), akta dot. rehabilitacji (...), akt rentowych i dokumentacji medycznej.

Odwołanie Z. B. od decyzji ZUS z dnia 17.09.2013r. jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2009.167.1322 j.t.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Przesłanką do przyznania renty na podstawie powołanej ustawy jest zatem stwierdzenie niezdolności do pracy i jej związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Według art. 17 ust. 1 w/w ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle w/w przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania Z. B. było ustalenie, czy jest on niezdolny do pracy, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności oraz w jakim okresie ta niezdolność powstała i czy ma związek z wypadkiem przy pracy.

Na okoliczność występowania niezdolności do pracy Sąd postanowieniem z dnia 17.12.2013r. dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu okulistyki, neurologii, kardiologii, laryngologii i alergologii. (k. 33 a.s.)

Biegli sądowi z zakresu: okulistyki R. B., neurologii R. P., laryngologii I. R. i alergologii A. W., po badaniu lekarskim w dniu 12.02.2014r. wskazali, że Z. B. nie jest niezdolny do pracy.

Biegli rozpoznali schorzenia: niedosłuch odbiorczy obuuszny wysokotonowy, skrzywienie przegrody nosa, pokrzywkę przewlekłą wywołaną najprawdopodobniej nietolerancją kwasu acetylosalicylowego i dodatkami do żywności - w okresie remisji, podejrzenie anafilaksji wysiłkowej, nawrotowy obrzęk naczynioruchowy Q., bóle i zawroty głowy w wywiadzie, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji, jaskrę otwartego kąta obu oczu, zaawansowaną w oku lewymi zaćmę początkową obu oczu.

W uzasadnieniu wskazali, że u odwołującego się, jak wynika z badań audiologicznych sprzed wielu lat, istniał obustronny niedosłuch wysokotonowy odbiorczy. W 2011r. był hospitalizowany w Oddziale Laryngologicznym z powodu urazu akustycznego ucha lewego. Stosowano leczenie farmakologiczne. Jak wynika z badania i dokumentacji lekarskiej istniejący niedosłuch ucha lewego i szumy uszne nie powodują niezdolności do pracy zarobkowej. W badaniu neurologicznym, chociaż wykazano zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, bez istotnego upośledzenia czynności narządu ruchu, to uznano, że ich stopień nasilenia i zaawansowania nie powoduje niezdolności do pracy. W badaniu alergologicznym, wykazano zmiany chorobowe, które najprawdopodobniej są związane z nietolerancją kwasu acetylosalicylowego i dodatkami do żywności. Nie wykluczono anafilaksji wysiłkowej. W obecnym stanie zaawansowania tych zmian nie powodują one niezdolności do pracy. Wnioski z badania okulistycznego - zaćma obu oczu w minimalnym stopniu upośledza funkcję wzroku. Jaskra znacznie upośledza funkcję oka lewego. W chwili

obecnej leczenie p/jaskrowe jest nieskuteczne bez interwencji chirurgicznej. Ryzyko utraty widzenia obu oczu jest duże. Rokowanie co do powrotu funkcji oka lewego jest złe - neuropatia jest nieodwracalna, co do zachowania funkcji widzenia obu oczu - niepewna. Zmiany te obecnie nie powodują niezdolności do pracy. Odwołujący się powinien pozostawać pod kontrolą Poradni Okulistycznej w celu monitorowania schorzeń ocznych i planowania właściwego leczenia, zaś w przypadku dalszego postępu choroby poddać się stosowanemu leczeniu. (k. 43 – 47 a.s.)

Biegły z zakresu chorób wewnętrznych J. P. także nie uznał Z. B. za niezdolnego do pracy. Po dokonaniu badania lekarskiego w dniu 24.03.2014r. rozpoznał u niego nadciśnienie tętnicze.

W uzasadnieniu wskazał, że u 54 -letniego badanego stwierdzono dobrze kontrolowane nadciśnienie tętnicze, które wymaga okresowej kontroli i przyjmowania leków hipotensyjnych, lecz nie powoduje niezdolności do pracy. Badany jest w pełni wydolny krążeniowo. Nie ma również udokumentowanej upośledzonej rezerwy wieńcowej. W związku z powyższym brak ograniczeń do zarobkowania zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami z przyczyn kardiologicznych. (k. 53 – 54 a.s.)

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł Z. B.. W piśmie z dnia 23.05.2014r. podał, że wnioski w opinii biegłego okulisty są sprzeczne z jej uzasadnieniem. Jak wynika z uzasadnienia - stan zdrowia odwołującego w zakresie schorzeń okulistycznych jest bardzo zły, w każdej chwili grozi mu utrata wzroku, a perspektywy uzyskania pozytywnych skutków leczenia są zerowe. Zupełnie niezrozumiałe jest również stwierdzenie, że odwołujący w przypadku pogorszenia wzroku powinien podjąć właściwe leczenie, skoro odwołujący leczy się na ww. chorzenia od 2002r. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych: kardiologa, laryngologa, okulisty, alergologa, neurologa i ortopedy. Załączył też dokumentację medyczną. (k. 73 – 75 a.s.)

Biorąc pod uwagę w/w zastrzeżenia Sąd postanowieniem z dnia 04.06.2014r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych lekarzy: R. B., I. R., R. P., A. W. i J. P.. (k. 76 a.s.)

Biegły z zakresu okulistyki R. B. potwierdził swoje wcześniejsze ustalenia. Podał, że zabieg operacyjny oka prawego z dnia 05.06.2014r. nie wpływa na zmianę ustaleń. (k. 107 a.s.)

Biegli z zakresu: neurologii R. P., spraw wewnętrznych J. P., laryngologii I. R. oraz dermatologii i alergologii A. W., w swojej opinii uzupełniającej podali, że złożona dokumentacja medyczna nie wpływa na zmianę ich orzeczenia. Podtrzymali treści z poprzedniej opinii. (k. 108 a.s.)

Do opinii uzupełniającej zastrzeżenia ponownie wniósł odwołujący się. Ostatecznie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu neurologii z (...) w W. oraz okulisty z Akademii Medycznej w W.. Załączył także dokumentację medyczną. (k. 119 - 121, 136 - 145 a.s.)

Zdaniem Sądu, opinie sporządzone po przeprowadzeniu badania odwołującego Z. B. w dniach: 12.02.2014r. i 24.03.2014r. oraz uzupełniające, wydane w wyniku analizy dokumentacji medycznej składanej w toku postępowania, mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnych biegłych zostały oddalone na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. [postanowienie z dn. 25.03.2015r., k. 161 a.s.]

Zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479). Należy też wskazać, że dokumentacja medyczna składana w toku postępowania, datowana na 2014r. i 2015r. nie może świadczyć o stanie zdrowia odwołującego się w 2013r. i stanowić podstawy do oceny decyzji ZUS z dnia 17.09.2013r. Dokumentacja ta może stanowić podstawę do wystąpienia nowym wnioskiem o świadczenie rentowe.

Opinie zostały wydane przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującego schorzeń – z zakresu okulistyki, neurologii, kardiologii, laryngologii, dermatologii i alergologii.

Biegli dokonali obszernej analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, w tym składanej przez odwołującego się, przeprowadzili wywiad oraz badania. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opiniach są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli określili schorzenia, stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Z opinii wynika, iż występujące liczne schorzenia nie powodują niezdolności do pracy.

Z. B., z zawodu mechanik samochodowy, pracował w swoim zawodzie. Do tych prac odnieśli się biegli sądowi stwierdzając, że odwołujący jest zdolny do ich wykonywania.

Odwołujący domagał się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 29.11.2011r. Należy wskazać, że z akt rentowych wynika, iż w okresie od 02.07.2013r. do 28.11.2013r. odwołujący się posiadał prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, które przyznawane jest osobom, u których leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje na odzyskanie zdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie powoływanych w sprawie biegłych o zdolności Z. B. do pracy. Sąd uznał, że odwołujący nie spełnia więc przesłanek do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i jego odwołanie od decyzji ZUS z 17.09.2013r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.